

Братя Грим
Морското свинче

Живяла някога една принцеса. В двореца ѝ, под кулата, имало голяма зала с дванадесет прозореца, обърнати към четирите посоки на света. Когато се качвала в залата и поглеждала наоколо, тя виждала цялото си царство. От първия прозорец виждала добре, от втория – още по-добре, от третия – съвсем ясно... От дванадесетия прозорец обаче виждала всичко, което се намирало на земята и под земята. И така, нищо не оставало скрито за нея.

Но тъй като била много горда и искала да властва сама, тя заповядала да разгласят, че съпруг ще ѝ стане само онзи, който успее да се скрие така добре, че да не може да го намери. Но не съумее ли да стори това, ще плати с живота си.

Дълго време никой не се осмелявал да дойде в двореца. Принцесата била доволна и си мислела: „Ще остана свободна до края на живота си“.

Ала един ден пристигнали трима братя и казали, че искат да си опитат щастието. Най-големият мислел, че най-сигурно ще бъде, ако се скрие в една суха варница, но принцесата го зърнала още от първия прозорец. Заповядала да го извадят оттам и да му отсекат главата. По-малкият брат се промъкнал в подземие на двореца, но тя и него видяла още на първия прозорец и заповядала да бъде обезглавен. Накрая дошъл най-малкият брат и помолил принцесата да му даде един ден, за да помисли. Понеже бил много красив, тя отстъпила и казала:

– Добре, съгласна съм. Но сигурно няма да успееш.

Момъкът дълго мислил къде да се скрие, ала било напразно. Тогава взел пушката си и отишъл на лов. Видял един гарван, прицелил се и почечил да дръпне спусъка, но гарванът изграчил високо:

– Не стреляй! Ще ти се отблагодаря.

Момъкът свалил пушката и продължил нататък. Стигнал до едно езеро, което било пълно с риба. Прицелил се в една рибка, която била изплувала на повърхността, но тя извикала:

– Не стреляй! Ще ти се отблагодаря.

Момъкът оставил рибката да се гмурне в гълбините и тръгнал отново. Срещнал една лисица, която накуцвала. Стрелял по нея, но не я улучил, а тя извикала:

– По-добре ела и извади този трън от лапата ми.

Той извадил тръна, но пак се прицелил, защото искал да вземе лисичата кожа. Но лисицата казала:

– Не ме убивай! Ще ти се отблагодаря.

Момъкът я оставил на мира, и тъй като вече било тъмно, решил да се прибере.

На другия ден трябвало да се скрие, но не знаел къде. Решил да отиде при гарвана и да го помоли за помощ.

– Аз ти спасих живота – казал той, – помогни ми да се скрия, за да не ме намери принцесата.

Гарванът навел глава и дълго мислил. Накрая изграчил:

– Измислих!

Взел едно яйце от гнездото, разделил черупката на две и сложил момъка вътре. После слепил двете половинки и седнал върху яйцето.

Принцесата отишла до първия прозорец, погледнала, но не могла да види момъка. Продължила да гледа през другите прозорци, ала все не успявала да го открие, докато накрая го зърнала през единадесетия прозорец. Заповядала да застрелят гарвана, да донесат яйцето и да го счупят. Кolkото и да не искал, момъкът бил принуден да излезе.

– Сега ти подарявам живота – казала принцесата, – но ако не се скриеш по-добре, ще загубиш главата си.

На другия ден момъкът отишъл на брега на езерото, повикал рибката и ѝ казал:

– Аз ти подарих живота, помогни ми да се скрия, за да не ме види принцесата.

Рибката помислила и казала:

– Измислих! Ще те скрия в корема си.

Погълнала го и се спуснала на дъното на езерото.

Принцесата гледала от прозорците си, но не видяла дори от единадесетия и била просто ужасена. Ала накрая го съзряла от дванадесетия прозорец. Заповядала да уловят рибката, да я убият и да извадят момъка. Като го видяла, тя казала:

– Подарявам ти живота за втори път, но както изглежда, ще ти отсекат главата.

Дошъл последният ден. Момъкът тръгнал натъжен през полето и срещнал лисицата.

– Ти знаеш всички потайни кътчета – казал той. – Помогни ми да се скрия, за да не ме види принцесата.

– Трудна работа – отговорила лисицата и се замислила. Изведнъж извикала:

– Измислих!

Тогава завела момъка до един извор, влязла в него, после излязла, преобразена в дребен търговец на животни. Момъкът също се потопил във водата и се превърнал в мъничко морско свинче. Търговецът отишъл в града и започнал да показва навсякъде послушното зверче. Много

хора се струпали да го видят. Накрая дошла и принцесата, харесала го много и го купила. Но преди да даде морското свинче на принцесата, търговецът му прошепнал:

– Щом принцесата отиде до прозореца, скрий се веднага под плитките ѝ.

Дошъл часът, в който принцесата трябвало да търси момъка. Започнала да гледа от всички прозорци – от първия до последния, но не го видяла. Тя се изплашила и страшно се разгневила. От ярост затръшна дванадесетия прозорец с такава сила, че стъклата на всички прозорци се пръснали и целият дворец се разтърсил. Принцесата отстъпила назад и усетила морското свинче под плитките си. Уловила го, захвърлила го на земята и изкрещяла:

– Махай се от очите ми!

Хукнало морското свинче, за да настигне търговеца. Двамата отишли на извора, потопили се в него и възвърнали истинския си образ. Момъкът благодарил на лисицата и казал:

– В сравнение с теб гарванът и рибата са ужасно глупави. Ти наистина знаеш всички хитрини.

После тръгнал към двореца. Принцесата го чакала, примирена със съдбата си. Омъжила се за него, а той станал господар на царството.

Ала никога не признал как е успял да се скрие последния път и кой му е помогнал. Принцесата вярвала, че сам е постигнал това и го уважавала, защото си мислела: „Той е по-умен от мен и умее повече неща“.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm
Das Meerhäschen

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки
Превод – Димитър Стоев
Илюстрации – Антония Дончева
Редактор – Петя Дочева
Технически редактор – Иван Додов
Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2502>]